

Martijje – Evenwicht – 6 oktober 2015

Door Carlo Deuten

Drents, vrolijk, zomers en fris en wat minder jazzy. Dat waren de belangrijkste uitgangspunten voor het maken van Evenwicht. Deze aanpak was al deels hoorbaar op Zin An Lente, Zachiesan en Krummeltie. Nummers die sinds 2012 als eerste voorproefjes werden gelanceerd. Op Evenwicht valt alles op z'n plaats. Evenwicht(ig). Letterlijk en figuurlijk. Tekstueel en muzikaal.

Het centrale thema van het album : Verlangen. Naar de lente, het moederschap, de liefde en vanzelfsprekend de muziek. Een nieuwe muzikale wereld die verder gaat dan Drezz, de Drentse jazz waarmee Martijje in 2009 debuteerde. De jazz is niet verdwenen maar krijgt gezelschap van Zuid Amerikaanse klanken, pop en soul. Een gevarieerd geheel waarbij het vooral om de kleine muzikale details gaat. De mondharmonica, de percussie, het koor en het hammondorgel die zich in dienst stellen van het liedje. Keurig binnen de lijntjes. Geen overbodige toeters en bellen. Deze aanpak zorgt voor het frisse en transparante geluid van het album. Een muzikale basis die de tekst op de juiste momenten weet te versterken.

Martijje zoekt haar inspiratie en verlangen in het dagelijkse leven. Van een heerlijk dagje met z'n tweeën (Zachiesan) tot een stukje jeugdsentiment (Evenwicht) en van de geboorte van haar zoon (Krummeltie) tot een prille liefde (Ik Wil Meer).

De onvoorwaardelijke liefde voor muziek zorgt met het nummer Daniel voor één van de hoogtepunten. Het is niet alleen een lofzang op Daniël Lohues maar ook een ode aan de muziek in het algemeen. De kracht van muziek. Er moet volgens Martijje meer gezongen worden. Ze geeft zelf alvast het goede voorbeeld. Iedereen hef baat bij muziek. Van een prachtig mooi liedje van Lohues tot een liedje vol verlangen van Martijje.